

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani veljâ: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani veljâ: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljâ 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljâ tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 99.

V Ljubljani, v soboto 2. maja 1885.

Letnik XIII.

Postava o duhovenski kongru.

I.

Dokler se kongrua ne vredi stalno po postavnem potu, naj veljajo sledeče začasne določbe:

§ 1. Samostojnim katoliškim dušnim pastirjem in na sistimiziranih mestih službovajočim pomožnim duhovnikom izplačevala se bo kongrua, kakor jo njihov stan zahteva iz verskega zaklada, oziroma iz državne dotacije, ako bi taista ne bila zadosti velika po dohodkih, ki so z duhovsko službo združeni.

„Samostalni duhovni pastirji“ so vsi tisti duhovniki, ki na podlagi kanoničnega umeščenja škofijskega na kaki določeni cerkveni občini duhovno službo opravljajo in jo opravljati smejo, ali pa jih je sicer škof za samostojno opravljanje službe božje pooblastil, kakor so n. pr. lokalisti, vikarji itd. Pomožni duhovniki so pa vsi tisti duhovni gospodje, ki jih je škof v podporo samostojni duhovščini priredil za opravljanje službe božje.

§ 2. Minimalni dohodek določen je za vsako deželo v Dunajskem državnem zboru zastopano po obrazci, tej postavi pridanem (pod A.).

§ 3. Koliko in kedaj se bo dajala priklada po § 1., določila bo deželna vlada v sporazumljenji s škofom na podlagi pripoznanjih dohodkov dotične duhovnije.

Za pripoznanje dohodkov in stroškov v kaki duhovniji za podlago določbi kongruine dopolnitve, naj veljajo sledeče temeljne določbe:

1. K dohodkom se naj prištevajo le sledeči prejemki:

- Čisti dohodek iz zemljišča v tisti svoti, kakor se je bil odmeril za določitev novega davka;
- zakupnina, kolikor se je dobiva iz poslopja v zakupu, kedar so se od tiste odbili stroški za popravila in amortizacijo;
- dohodki od glavnice, od pravic, ki kaj vžitka prinašajo in od obrtnije;
- stalne rente in dotacije v gotovini, v denarni vrednosti ali v pridelkih, (poslednje se računijo po srednji ceni in se od tiste zopet 10% odbije za stroške).

Pri c) in d) se le izjemno kaki odstotki na račun za prejem glavninskih obresti ali pa rent dovoljujejo;

e) dohodek iz preostankov krajevnega cerkvenega premoženja, ako se taki preostanki za dotacijo rabijo;

f) štola v splošnem znesku, ki ga določita deželna oblast in škof, ali če bi se ne mogla sporazumeti, naučni minister. Od te štoline svote odbije se 30 goldinarjev.

g) Dohodki iz vseh vstanov (štipendij) in vstanovljenih maš, kolikor jih je bilo določenih za opravljanje službe božje, preden je ta postava veljavo dobila, ako ni na njih kaka posebna opazka volilnega pisma.

Vse z opazkami previdene vstanove se pa nikakor ne smejo všteti.

2. K stroškom

naj se všteto:

- Od pripoznanjih dohodkov (a do g) določeni davek z deželnimi, okrajnimi in občinskimi dkladami, vse druge javne priklade, ki se plačujejo na podlagi kake postave kakor tudi pristojbinski ekvivalent;
- stroški za pisarno pri matrikah, kjer se ti ne

plačujejo iz cerkvenega premoženja; dalje stroški, ki nastajajo pri opravljanju dekanatskega urada. Ti stroški naj se določijo z odlokom;

c) plačila v denarji ali pa v denarni vrednosti za kake dolžnosti izvirajoče iz dohodkov;

d) vse tiste vstanovljene maše, ki navadno število za sv. daritev določenih maš presegajo in jih mora duhovnik drugam oddati; ako za posamične take maše ni nikaka svota v vstanovnem pismu določena, se vstavi svota, ki je v škofiji za vstanovljene maše običajna. Navadno število določi naj se v vsaki škofiji v sporazumljenji s škofom. Kjer sporazumljenje ni mogoče, naj veljâ število 200.

e) Večji stavbarski stroški, ako beneficijata zadevajo.

Nasprotno se pa ne sme ozir jemati na stroške namenjene za gospodarstvo, za gospodinjstvo in za zemljišče, kakor tudi ne na one, ki jih prizadevajo manjše poprave na župnijskem poslopju. Le izjemoma se dovolijo stroški, recimo, za zagotovilo vode, kolikor se je potrebuje.

Čas, kdaj da se naj vložé dotične pripoznanja, kakor tudi kako da naj se napravijo, pregledajo in če treba popravijo in čas kdaj da se bo kongrua določila, prihrznila si je državna oblast objavo z določbo.

§ 4. Ako se dokaže, da se je kak dohodek nalašč zamolčal, ali pa kak strošek vedoma neresnično vpisal, se dotični osebi naloži denarna globa v tisti svoti, za kolikor bi se bil prikrajšal verski zalog ali pa državni zaklad.

Pri drugih manjših razlikah naj se pa priznanje le popravi in ako je zarad tega kaj stroškov, naj jih povrne, kdor je kriv.

§ 5. Provizorji na izpraznjenih župnijah vlečejo svojo plačo iz verskega zalog, ter se ravnâ po visokosti kongru, ki po § 2. dotični župniji pripada, ter znaša na župnijah, kjer je kongrua 500 gold., 30 gld.; na onih s 600 gld. 40 gld., pri takih s 700 do 900 gld. 50 gld. in pri 1000 gld. ali več pa 60 gld. na mesec.

Administratorji spraznjenih mest, ki imajo na mesec le po 30 gld., niso dolžni vstanovljenih maš drugače opravljati kakor po ustanovi, kakor jo je škof določil.

Provizorji sosedne fare dobé tu pa tam nagrado, ki pa nikakor ne smé dve tretjini redne provizorjeve plače presegati.

§ 6. Brez lastne krivde onemogli duhovni dobé pokojnino ne da bi se pri tem ozir jemal na njihove zasebne dohodke, ter naj se jim odmeri po obrazci B. tej postavi pridanem.

Te vpojnine naj se izplačujejo iz dohodkov župnijskega premoženja, kjer pa to ni mogoče, pa iz verskega zaklada, oziroma iz državne dotacije.

Ako bi bil kak deficitent posebno nadložen, mu naučni minister izjemno tudi lahko višjo vpojnost določi, kakor bi jo pa dotični po postavi imel prejemati; vendar pa ne smé 600 gld. presegati pri samostojnem duhovniku in ne 400 pri duhovnem pomočniku.

§ 7. Za tiste duhovnije, kjer je bila do sedaj kongrua v zvezi z dohodki iz verskega zalog, večja, kakor pa jo sedanja postava določuje, ta postava še le tedaj veljavna postane, kedar se služba iz novega

namesti in to še le tedaj, ako stalna višja kongrua ni vtemeljena po kaki posebni pravni določbi.

Onemogli duhovniki, ki uživajo višjo vpojnost, kakor bi jo po sedanji postavi imeli, jo obdržé tudi nadalje.

§ 8. Na duhovnije, ki jih samostanska duhovščina oskrbljuje, ta postava nima vpliva.

Ravno tisto veljâ o duhovnijah, ki so vtelesene kaki svetni kongregaciji (körperschaft), dokler ima kongregacija zadosti sredstev, da skrbi za stanu primerno kongruo dotičnemu duhovniku, ki ondi službo božjo opravlja.

II.

§ 9. Dopolnilna določba gledé dotacije duhovnih pomočnikov (§ 1.), gledé plače na remuneracijo provizorjev (§ 5.) in gledé vpojnine onemoglih (§ 6.) stopijo popolnoma v veljavo že s 1. junijem 1886; one gledé kongru samostojnih duhovnov (§ 1.) dobé svojo veljavo s 1. januarjem 1887 za polovico, s 1. januarjem 1888 pa splošno.

§ 10. Z izvršitvijo te postave sta pooblaščenâ naučni minister in pa finančni minister.

Obrazec A.

za določitev kongru po § 1. za posamične kraljevine in dežele:

I. Dolenja Avstrija.

	župnik	duhovni pomočnik
1. Na Dunaji	1800	500
2. Dunajska okolica na 4 milje po župnijah s kaplani	1200	400
Dunajska okolica na 4 milje po župnijah brez kaplanov	1000	—
3. Po večjih mestih in večjih toplicah	1000	400
4. Drugod po župnijah s kaplani	800	350
Drugod po župnijah brez kaplanov	700	—

II. Čehi, Morava, Šlezija in Gorenja Avstrija.

1. V Pragi in Brnu	1200	400
2. V Linci, Ried, Steyer, Welsu in Opavi	1000	400
3. V Praški in Brnski okolici na 2 milji, dalje po mestih čez 5000 prebivalcev in po večjih toplicah	900	350
4. Drugod po župnijah s kaplani	800	350
Drugod po župnijah brez kaplanov	700	—

III. Štajarska, Koroška, Kranjska, Solnograd, Tirol s Predarlško.

1. Po glavnih mestih	1000	400
2. Po večih mestih in trgih čez 5000 prebivalcev in po večjih toplicah	800	350
3. Drugod po župnijah s kaplani	700	300
Drugod po župnijah brez kaplanov	600	—

IV. Istra, Trst z okolico, Goriska, Gradišćanska in Bukovina.

1. V Trstu	1200	400
2. V Črnovicah	1000	400
3. V Tržaški okolici na 2 milji, po mestih in trgih čez 3000 prebivalcev in po večjih toplicah	700	350
4. Drugod	600	300

V. Galicija.

1. V Lvovu in Krakovem	1000	400
2. Po mestih čez 10.000 prebivalcev, v Podgoricah in Biali	700	350
3. Po mestih in trgih čez 5000 prebivalcev in po večjih toplicah	600	300
4. Drugod	500	300

VI. Dalmacija.

1. V Zadru	800	350
2. Po mestih in trgih čez 2000 prebivalcev in po večjih toplicah	600	300
3. Drugod	500	400

Opazka. Za večje toplice smatrajo se kraji, kjer je vsled obilnih tujcev izvanredna dragina.

Obrazec B.

za določitev vpokojnine onemoglim duhovnikom.

a) Za samostojnega župnika (če je poslednja kongrua značala):	do 10 let	od 10 do 20 let	od 20 do 30 let	od 30 do 40 let	od 40 let	več let
500 goldinarjev	300	350	400	425	450	
600 "	300	360	420	450	480	
700 "	300	370	440	475	510	
800 "	300	380	460	500	540	
900 "	300	390	480	525	570	
1000 " ali pa več	300	400	500	550	600	
b) za kaplana	225	250	275	300	300	

Po Bismarkovi slavnosti.

(Konec.)

Da bi bil Bismark v toliko večem blesku in slavi moralo se je vse umakniti kar bi utegnilo temu nasprotovati in še celó sveta tihota in mir velikega tedna, ki velja smrti samega Sinu božjega, morala je prostor narediti vriskanju in slavnostnemu sprevedu spremljanemu z godbo, ki je bil prirejen železnemu kancelerju na čast. In vendar je veliki teden za vsakega, še tako malomarnega kristjana, naj pripada že k temu ali onemu veroizpovedanju, svet čas. Kaj čuden vtis so naredile tudi besede, ktere je pri tej slavnosti spregovoril nemški cesar, ki je ob enem glava protestantovstva na Nemškem. One najboljše osvetljujejo gnjilobo, ki vlada v verskem oziru med protestanti. „Čech“ piše o tem oziru tako-le:

„Karakteristično znamenje državnega junaštva, ki si prilastuje oblast nad cerkvijo, od Kristusa ustanovljeno, so besede cesarja Viljema, ktere je spregovoril ravno veliki teden pri Bismarkovi slavnosti v Atenah ob Sprevi, v Berolinu. Nemški narod je s svojim vladarjem na čelu na izvanreden način slavil sedemdesetletni rojstni dan „vsegamogočnega“ državnika, kneza Bismarka. Ta mož iz „krvi in železa“ je bil predmet ovacij, in videti je bilo, da jih je sprejemal kot zahvalo, ktero je zaslužil in mu jo je nemški narod dolžan. S smodko v ustih je stal pri oknu z vidnim dopadanjem se razveseljevajoč, kdo ve, ali bolj nad vonjavo dima, v malih oblačkih v nebo se dvigajočega, ali nad klicanjem „slava“, „živijo“ in veselimi glasovi godbinimi. Spreved z bakljami se je vrstil z vojaškimi društvi, ti zopet s pevskimi, dijaškimi itd., itd. Bila je to prava zmes vseh vrst stanov in obrazov, ki spominja v enem oziru na pustni spreved: sveti veliki teden in spreved z bakljami, godbo in vriskanjem! Tak spreved so videla sicer mnoga mesta v nemškem cesarstvu, ki so slavila Bismarkov rojstni dan, a to se je zgodilo že pred začetkom velikega tedna, v Berolinu pa niso na to „malenkost“ pazili in so na veliki teden popolnoma pozabili. Kaj je bilo tam modernim paganom mar, če je ravno ta čas, ko je iz Berolinskih ulic odmevalo upitje ali so „trli salamandra“, v drugih mnogoštevilnih mestih nemškega cesarstva na milijone pobožnih vernikov, bodisi katoličanov ali protestantov v molitvah se spominjalo drugega vpitja in spreveda, v katerem so peljali Sinu božjega na goro Kalvarijo, da bi ga križali, — Kristus in Bismark! — Bog kakor zločinec križan in človek kakor Bog slavljen in poviševan!

Berolinskemu redarstvu se je zdela burna, s hrupom sklenjena slavnost, človeku na čast prirejena, neumestna v svetem tednu, ko se vrši druga slavnost v spomin smrti Boga — človeka, Jezusa Kristusa. Za to je isto redarstvo mislilo, daj nam ta druga slavnost, ki je že skoro 19stoletij stara, veliko večo pravico od one, in je bilo prepričano, da se zavoljo 70letnega človeka, kneza in kancelerja ne sme vstaviti in vpokojiti večni vladar nebes in zemlje in zato je javni spreved z godbo prepovedala. . . . Ali redarstvo obrača, rekdo drugi pa obrne. . . . Z besedami: „Für ausserordentliche Männer ausserordentliche Massnahmen“ je cesar dovolil spreved in — zastopniki so razgrajali, upili in pili in „salamandrom“ so se zopet oči svetile. „Za nenavadne može nenavadne naredbe“ je dejal cesar, gospodar države, ki ima 40 milijonov prebivalcev, med kterimi je več nego 15 milijonov katoličanov! . . . Kaj je pač k tem besedam reklo teh 15 milijonov katoličanov, kaj so pač rekli vsi verni protestantje?

Zavoljo moža, ki že toliko let sv. cerkev zatira, ki njene služabnike, duhovnike in škofo kaznuje in v ječe tira; zavoljo moža, ki bi najraje cerkev kot sužnjo podredil državi, zavoljo tega moža naj bi bili

sveti dnevi vékikega tedna oskrunjeni z vpitjem, vriskanjem, godbo, s trenjem salamandra! Cesar je dejal, da se mora razevitanje nemške države le kancelerju v zaslugo šteti. Ali oboževani kanceler ni iz „ponižnosti“ te časti sprejel. „Pikhaube, kanoni, armada, je dejal, so bile, ki so naredile Nemško za prvo evropsko državo.“

Tako daleč so že prišli v tej „slavni“ nemški državi, kjer kraljuje le strah božji in dobri nravi. Res čudna mora biti ta država „strahu božjega“, kjer se mora Bismarkovi slavnosti najvažnejša krščanska slavnost umakniti in božji Sin prostor narediti revnemu 70letnemu človeku!

Ko bi Viljem in Bismark in vsi vriskajoši tisoči le nekoliko natanko opazovali oblačke dima, ki se je vdigoval z nad njihovih smodk, bi morda brali v njih besede: „sic transit gloria mundi, gloria Bismark“ (tako mine slava sveta in tudi slava Bismarkova). In ko bi se ti oblački spojili in združili v črke, bi slavljenec in slavitelji morda še brali besede: „Tu autem permanes et anni tui non deficient.“ (Ti pa, o Bog ostaneš in Tvoja leta ne bodo prešla! A-g-t.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. maja.

Notranje dežele.

Rusinska deputacija, o kteri smo ob svojem času poročali, da se pojde k cesarju pritoževat zaradi preosnove bazilijancev po jezuitih, je bila te dni res oudi. Vodil jo je profesor dr. Szaranievicz. Presvitli cesar jo je jako vljudno sprejel, opravila pa prav nič ni. Ko je bila s pritožbo proti jezuitom in rimski kuriji pri kraju, rekel je presvitli cesar, da mu je vsa zadeva znana, ker si je dal o njej poročati, storiti pa tukaj prav nič ne more, ker se je začasna izročitev bazilijanskega reda očetom jezuitom vršila v sporazumljenji z grško-katoliškim metropolitom in bazilijanskim provincijalom. Sicer pa to ne bo vedno trajalo. Kakor hitro se preosnova dovrši, se boče bazilijanski red zopet sam sebi prepustil. Preosnova je bila silno potrebna, ker v omenjenem redu že nobene discipline ni več bilo. Pa tudi z učenostjo so bili tako pri kraju, da niti za učiteljska mesta na spodnji gimnaziji niso sposobnih moči imeli. Da bi se bili pa višji duhovniki iz tega reda jemali, pa niti govoriti ni o tem, če prav se v iztočni cerkvi vse višje duhovske službe le redovnikom podeljujejo. Tako škof ne more nihče postati, kdor ni redovnik. Kedar bodo jezuiti svoje delo dovršili, ki so ga v Dobromilskem novicijatu po ukazu sv. očeta pričeli, zapustili bodo zopet bazilijance. Laž je pa, kar „N. fr. Pr.“ o tem čveka, da jih hočejo popoljakiti in Bog vé kaj še vse! O tem se jezuitom niti ne sanja ne, in kako le tudi. Učni jezik je rusinski, obredi pa grško-katoliški. Rimokatolikom je vstop v ta red prepovedan, ker se izključljivo le grško-katoliški mladenči sprejemajo.

V **hrvaškem deželtem zboru** predlagal je predsednik, da naj se poslanec Hinkovič izključi za štirideset sej, kar je madjaroljubna večina deželnega zbora tudi sprejela. Gledé graničnih gojzdov rekel je ban, da ti niso ne hrvaška ne madjarska temveč državna lastnina, kar je zopet mnogo hrupa vzbudilo.

Budapešt toliko odličnjakov že zdavnej ni imel v svojem zidovji kakor ravnokar. Je namreč ondi ravno danes presvitli cesar, cesarjevič Rudolf in Štefanija in nekaj nadvojvod in nadvojdinj. Razstavo so namreč danes slovesno odprli. Da so to priložnost tudi magnatje porabili in se bodo v čarobni svoji narodni opravi svetu pokazali, niti dvojbe ni! Poleg teh so pa ravno sedaj tudi ondi zbrani vsi kardinali, nadškofje in škofje iz dežele krone sv. Štefana izvemši bolehné škofo, ki so svoje namestnike poslali, da se bodo posvetovali o vravnavi kongruie, kakor so to njihovi tovariši to stran Litave na Dunaji pred velikonočjo storili. Tudi na Ogorskem nižja duhovščina nima z rožicami poslano in ji hočejo breme nekoliko „zlajšati“! Da bi ga ji le preveč ne, kar se bo v Avstriji na več krajih po novi postavi o kongruui, ktero danes na uvodnem mestu prinašamo, izvestno zgodilo.

Kam da razkolništvo človeka pripelje, daje nam žalosten izgled patrijarh pravoslavne cerkve v Karlovcih v Sremu **German Angjelić**, kterega so pravoslavni razkolniki za razkolnika proglasili! Razkol v razkolu, dobra je ta! Patrijarh Angjelić je namreč prepovedal po vseh cerkvah svojega okrožja pod kaznijo izobčenja praznovanje tisočletnice sv. Cirila in Metoda, ker nista svetnika! kar mu je menda madjarska vlada povedala, in se je ob enem izrekla, da ne želi tega praznovanja. Sicer pa to ni prvi neumni korak, ki ga je madjarski Angjelić Madjarom na ljubo napravil, da je namreč dva od celega sveta pripoznana svetnika odstavil. Poprej že so mu Madjari ukazali, da mora v pravoslavno cerkev uvrstiti rimsko-katoliškega svet-

nika sv. Štefana kralja, kar je Angjelić tudi vestno vboгал. Če pojde tako nadalje, dostavlja „Slovan“, se je nadjati, da bodo Madjari Angjeliću še zapovedali velikega patrijota Dejaka med pravoslavne svetnike všteti, kar bo Angjelić mogoče da spet vboгал. Ogorski Srbi so zaradi tega na Angjelića silno razburjeni in ga naravnost verskega razkolnika imenujejo. Zopet dokaz več, kam zaide cerkev, ako se loči od pravega vidnega poglavarja njenega — rimskega papeža.

Shod treh cesarjev se tudi za letos name-rava in sicer na avstrijski zemlji v prijaznem Išlu, kamor naša cesarska rodovina navadno poleti zahaja. Ondi bodeta cesarja Franca Jožefa obiskala nemški cesar Viljem in pa ruski car Aleksander — če se namreč afganska reč brez smodnika in svinca reši. Čas, v kterem se mislijo sniti, je menda prva polovica meseca avgusta in bo prvi prišel cesar Viljem, kedar se bo iz Gostinskih toplic vračal, takoj za njim pa ruski car. Tako namreč porača „Pester Lloyd“. „Pol. Corr.“ pa zopet pravi, da se gledé podrobnosti o tem shodu še prav nič ne vé, in je vse, kar se tu pa tam o tem piše, golo sestavljanje iznajdljivih časnikarjev. Toliko toraj kaže, da je gotovo, da shod bo, če bo namreč mir, da se bo imel ruski car čas okoli voziti. Če bi se pa vojska vnela med Rusi in Angleži, potem se pa samo po sebi umé, da shoda treh cesarjev ne bo, pač pak se lahko snideta cesar Viljem, če mu Bog do tedaj zdravje dá in ga pri življenji ohrani, kajti 88 let je že stár in pa cesar Franc Jožef, kar pa ne bo nič posebnega, ker se to sedaj že več let redno ponavlja.

Vnanje države.

Turški sultan je nekaj napravil, o čemur se prav za prav ne vé, kaj je s tem nameraval. Govorilo in pisalo se je že več časa, da se ne vé, kam bi se visoka porta prav za prav nagnila v slučaju angleško-ruske vojske. Skupna Evropa razun Angležev je bila v tem edina, da bi bila nevtralnost za Turke najboljša. Angleži pa tega ne marajo in so prav do dobrega prepričani, da se bodo Turki ali na njihovo stran nagnili, ali pa bodo vsaj tedaj oči zatisnili, kedar bi se angleški parniki preko Dardanel vozili. Tako sumničenje celó po javnosti pa sultanu nikakor ni moglo povoljno biti. Da bi svetu dokazal, da on ni, kdo zná, kako na Angleže navezan, šel je in je z visokimi turškimi redovi odlikoval več višjih Rusov, ki službujejo v ruskem ministerstvu zunanjih zadev. Dobili so nekteri Osmanije, drugi Medšidje redove po vrstah, na kakoršni stopnji dotičnik ravno službuje. S tem, pravijo, je sultan dokazati hotel, da ni Angležem prijatelj in tudi postati ne misli. Je že mogoče, da je res tako; vendar je pa vsa zadeva bolj pesku v oči, kakor pa resnici podobna, kajti nevtralnost bi se bila na kak drug način pač lepše dokazati dala, kakor pa ravno z odlikovanjem Angležem nasprotne države. Kaj si bodo pač le-ti mislili, (ako se je morda to in celó z njihovim sporazumljenjem zgodilo), kajti Anglež ima v Carigradu še vedno jako veljavno besedo, če tudi se Turek včasih dela, kakor bi vsega tega ne razumel prav.

Iz **Velike Britanije** se nekaj čuje, kar jako verjetno doni, če tudi morda ni ravno od besede do besede resnično. Pravijo namreč, da zaradi tega tako rožljajo z orožjem, da bi se na lepši način iz Sudana spravili, kakor bi jim tisto sicer mogoče bilo, kajti lahko bodo rekli, da svoje Sudanske oddelke v Indiji in pred Afganistanom potrebujejo. To je ena. Imajo pa menda še drug vzrok in ta je, da bi to jako lepo priložnost za popolnitev porabili, kar so v teku več let pri mornarici in pri vojski zamudili. Take popolnitve stanejo pa veliko novcev in tiste bi bili morda drugače v parlamentu težko dovolili, kar gre pa sedaj vse na račun vojnih priprav. Da je angleško brodovje v primeri z mornaricami drugih držav silno zanemarjeno, omenjali smo že večkrat; vojska je pa ravno tako poprave in popolnitve potrebna. Priložnost je vgodna in prav imajo, da jo porabijo.

Časniki so nekaj pisali o vojni zvezi med **Turčijo, Laško** in **Angleško**, če bi se res med Rusi in Angleži kaka vojska vnela. Poročali smo tudi že, da Avstrija in Nemčija v Carigradu vse sile napenjate, da bi Turčijo od te za njo pogubne, za Evropo pa nevarne zveze odvrnili. Bati se je namreč, da kakor hitro bi se Turčija z Angleži proti Rusom pobratila, bi bil odmah ves Balkan kvišku. Iztočna Rumelija že zdavnej po oproščenji zdihuje, Macedonija komaj čaka tiste ure, da bi ji bilo mogoče verige sužnosti zdrobiti. Albanci so pa že tako v večni vstaji proti Turčiji. Da bi pri takih okoliščinah Avstrija izmed vseh evropskih držav poleg Srbije in Bolgarije največ trpela, ni ravno posebnega dokazovanja potreba; o tem jo je leto 1878 predobro podučilo. Da se to zabrani, ona že sedaj po diplomatičnem potu na to dela, da bo Turčija mirna ostala in nevtralna (nobenostranska).

Iz **Tonkina** so v poslednjem času zanimive novice vtihnile, odkar se je namreč raznesel glas, da so se Kitajci kakor tudi Francozi dolzega in nevspešnega boja že naveličali in mislijo napraviti stalni mir med saboj. To bi bilo vse prav dobro in Francozom izvestno tudi všeč, če bi le oni ne bili prišli iz dežja pod kap. Kaj jim pomaga, če jih Kitajci pri miru pusté, ako jim pa roparske bande črnih praporov toliko več preglavice delajo. Ravno kar se

poroča, da so se nekoliko med seboj praskali 18. marca, ki je bil za Francoze pravi „dies nefastus“. Teči so morali namreč in pa še po plečih so jih nekaj dobili. Kar je pa najslabše, je tudi nekoliko vojne tvarine divjakom v roke prišlo. Iz začetka so glas zagnali o desetih topovih; sedaj se pa tista novica popravlja in se je vseh deset topov le na jeden pogorski top, dve mitralezi, 14 karabinarjev in pa na 1200 patronov skrčilo. Tudi po deželi je javna varnost sploh manjša, kakor je bila kedaj poprej. Roparske trope vlačijo se od kraja do kraja, kjer more, ropajo in požigajo, kar jim ravno pod roke pride. Posebno predrzni so pa neki v Košinkini, kjer jim niti Kitajci niti Francozje ne morejo kos biti.

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke, 1. maja. Zadnjič Vam je poročal Vaš dopisnik o pripravah in agitacijah za mestne in občinske volitve. Te so se vršile od 13.—16. aprila. Kako velika in mnogobrojna je bila vnema in vdeležba, kaj prvi dan spozna se iz tega, ker je prišlo od 500 kmečkih volilcev le 8 (beri osem) in od 120 meščanov le sedem osebno na volišče. Vsi ti so si imeli izbrati vsaki po enega „zaupnega moža“.

Drugi dan volil je tretji razred, pa tudi tukaj se jih je kaj malo poslužilo svoje volilne pravice, kajti od 500 volilcev, prišlo je volit le 47. V drugem razredu je volilcev 84 pa le 20 je oddalo svoj glas.

Pervi razred šteje bolj inteligenco laško in tiste, ki največ davka plačujejo. Vseh skupaj jih je 45. Teh se je polovico, 23 vdeležilo volitve.

Štirinajst dni po končanih volitvah sešel se je novi odbor in volil iz svoje srede župana. Ta čast pa, tudi breme, ali kakor se je nekdo izrazil: „Titel ohne Mittel“ je doletela g. Val. Sušnika, pekovega mojstra in lastnika znane gostilne: na „Štemarjih“. Za svetovalce so mu odbrani gg. Jenko, Krenner, Guzelj in Deisinger. Tako je tedaj Loka ravno za zadnjega aprila dobila novega župana in pa novih svetovalcev.

V odboru sedi več novih in mladih odbornikov, pogrešamo pa posebno dva skušena gospoda, ki sta že več let se skoraj najbolj redno vdeleževala mestnih sej in posvetovanj. Najbrž sta se nekterim zdela preveč po starem kopitu, kaj bodo pa vse gospodje po novem storili za občni blagor, sodili bomo po pretoku treh let, ko se konča njih delovanja doba.

Iz Hrenovic, 1. maja. Včeraj 30. aprila je zapustil č. g. kaplan Jožef Zalokar tukajšnjo službo ter se preselil na svojo novo službo v Senožeče. Tri in pol leta je služboval tukaj v vso zadovoljnost naše velike župnije; in v imenu vse župnije mu izrekam tukaj očitno zahvalo. Bog ga vodi in ohrani!

Med tem, ko smo opoldne za ločitev se pripravljali, se je v župni cerkvi godil gnjus na sv. mestu. Nek duhovnik je znorel v cerkvi, vse prevrgel, na kup znosil, marmorne svetnike in svetnice s svojih prostorov pometal, da jim manjka glav, rok, nog, ušes itd.; križev pot poškodoval, orglje popolnoma potrl in nekaj v cerkev pometal, kar ga je slednjič izdalo, ko je tako strahovito ropotalo. Do presvetega Rešnjega Telesa ni prišel. Vprašan, zakaj je to storil, je hladne krvi odgovoril: „Mati Božja mi je tako ukazala“. Tako divjanje v cerkvah je, hvala Bogu! sicer redko, vendar je treba velike previdnosti. Pred gnjusom sem šel dvakrat v cerkev gledat, in znoreli mož je molil. Škode je v eni uri do tisoč goldinarjev naredil; ko bi bila cerkev pogorela, bi ne imeli tolike škode. Kdo se bo nas usmilil in nam pomagal!?

Dr. J. Sterbenc, župnik.

Iz Vidma na Beneškem, 26. aprila. Slovenci na Beneškem spadajo k peterim političnim okrajem Videmske provincije, namreč k Št. Peterskemu (distretto di San Pietro al Natisone), k Čedadskemu (distr. di Cividale), k Tarčentskemu ali Čentskemu (distr. di Tarcento), k Glemonskemu ali Huminskemu (distr. di Gemona) in k Muzačskemu (distr. di Moggio). Št. Peterski okraj je čisto slovenski. Najmanj Slovencev je v Glemonskem okraju (dve vasi). A vsi se morajo razdeliti na tri skupine, različne med seboj po narečju in tudi po navadah: na Št. Peterske Slovence, h katerim se morajo prištevati tudi kar jih je pod Čedadom, na Tarčentske z Glemonskimi, in na Rezijance. Vzroka različnosti je najprej iskati v tem, da med saboj prav malo občujejo, ker geografska lega njih zemlje jim tega ne dopušča. Največ je Št. Peterskih Slovencev ali „Slovinju“, kakor pra-

vijo sami, in ti so si svojo slovenščino najbolj ohranili, morda ker so bolj v dotiki z avstrijskimi Slovenci. Okraj Št. Peterski je imel po zadnji štetvi 15.621 prebivalcev, kateri so vsi „Slovinji“ izvemši neznatno številce Furlanov med njimi naseljenih. Okraj je razdeljen na osem občin (comuni): S. Pietro al Natisone (Špjetar), Drenchia (Dreka), Grimacco (Garmak), Rodda (Ruonac), S. Leonardo (Podutana), Savogna (Sanodnja), Stregna (Srednje), Tarcetta (Tarčet). Gledé cerkvene razdelitve ves okraj spada k trem vikarijam kuracijskim ali faram, namreč k fari sv. Petra, k fari sv. Lenarta (Podustanski), in k kuraciji Marije Device (Dreški). Fara sv. Petra ima čez 7600 duš razdeljenih po 17 kaplanijah, in izročenih 19 mašnikom, da skrbijo za njih dušne potrebe. Cerkva k župniji spadajočih je okoli 30. Podutanska župnija sv. Lenarta ima blizu 7000 duš, 9 kaplanij, 9 duhovnov in 20 cerkev. Kuracija Dreška Marije Device z eno kaplanijo in dvema cerkvama, je preskrbljena z dvema duhovnoma.

Naše ljudstvo je primeroma še precej pobožno in duhovnike spoštuje bolj, nego surovi mu sosed Furlan. Ohranilo si je še dobro splošno-slovenski značaj. Dobrohotnost in pohlevnost se mu bere že na obrazu, po katerem ga takoj poznaš za Slovence, kedar pride po svojih kupčijah in vsakojakih opravkih med Furlane. Drži se trdno svojih navad, in laški vpliv se še malo na njem pozná, ako se izvzamejo vsi, ki so v neposredni dotiki z Lahi. Veseli po naravi, tudi Beneški Slovenci ljubijo petje in godbo; a kar se petja tiče, žalibog! ni povsem, kakor bi moralo biti. Poštenih slovenskih pesnij je malo in čedalje manj, a mesto njih se slišijo ostudne laške popevke, katerih mnogokrat niti sami pevci ne razumejo. V tem oziru dekleta se bolj vedejo nego moški, ker znajo še marsiktero slovensko zapeti. Za povzdigo slovenskega petja bi nam vstregla prav dobro kaka slovenska pesmarica; a o slovenskih knjigah, posebno takih, ni govoriti pri nas, ker jih ni. Nekoliko bolje se godi s pobožnimi pesnimi, katerih se nahaja obilno v slovenskih molitvenih knjigah. Ni sicer veliko tudi takih knjig, a nekaj jih je vendar, večinoma v ženskih rokah. A ker sem omenil slovenske molitvene knjige, naj še povem, da pri nas se ne dobivajo na prodaj nikoder, in kdor si jih želi omisliti, mora po nje v Gorico ali tudi v Kobarid, kar pa ni lahko.*) Prav dobro bi se mogle razširiti med ljudstvom, ako bi mu bile pri rokah in, mimo duševnega dobička, mnogo bi pripomogle tudi k obstanku našega narečja. Za razširitev takih knjig bi mogli in bi morali skrbeti duhovniki, a tem je malo do slovenskih knjig, ker z izgojo, ktero prejemajo, ne morejo biti navdušeni za nje. Oh, ko bi se narodna zavest vzbudila v duhovnikih, potem Benečija ne bi bila mrtva, zgubljena Sloveniji, potem bi se zamogli tudi mi h kakemu narodu zavestno prištevati; potem bi ne bili pozabljena, zaničevana, zatirana, poteptana tolpa ljudi; potem bi bili bolj — človeški, in marsikaj vsakjakega dobrega bi se moglo storiti pri nas. Mi smo v sedanjih razmerah kakor pozno listje, ki ga je mrzli jesenski piš odtrgal od rodne debla, in se z njim svojeglavno, hudomušno igra, dokler ga ne spravi na blatno stezo, da ga mimogredoči potnik poteptá. — Oh, zora boljih, srečnejših dob! Kedaj nam napočiš? — Za sedaj dovolj; o priliki še kaj, ako mi čas dovoli.

Pa še to mimogredé. Po naključju mi je prišla v roke, ne vem več ktera številka vrlega „Slovenca“, v koji neki gospod govoreč o znani knjigi „Slavia Italiana“ slabo sodi Beneške Slovence. Se ve da, kdor nas sodi samo po tem, kar je o nas zapisano v omenjeni malovredni knjigi, ne more drugače misliti. Ali opomniti je, da pisatelj „Slavije Ital.“ je govoril o političnem mišljenju našega ljudstva prenapeto, ker prisvoja vsem oni lahonski fanatizem, ki ga nahaja le v neznatnem, ničnem številu Beneških Slovencev. To sem mu že v Videnskem dnevniku „Il Cittadino Italiano“ očital, rekoč, da priprosto ljudstvo ni pristopno takim patrijotičnim idejam, da ono ljubi in se navdušuje le za onega, ki mu več dobrega stori, ali vsaj za onega, čegar pest ga manj tlači, in da ni vajeno in tudi ne zná

*) Temu je prav lahko pomagati. Naj prevzame vsak vnet duhovnik (nekaj jih bote vendar še imeli, če tudi ne veliko) prodajo takih knjig. Res gmotnega dobička naj duhovnik od take barantije nikar ne pričakuje, temveč mnogo sitnost in težav, a knjig bo prodal mnogo in koristil tudi mnogo in zato se mora človek že nekoliko žrtvovati. Raznih knjig je pri nas na izbero, če le v narečju ni zadržka. Poskusite z malim; znabiti delo sčasoma naraste in z delom tudi blagoslov božji!

Vred.

soditi po drugih vzrokih. Sicer pa ni čuda, da pisatelj Podrecca (Podreka) kaže Slovence kot zagrizene Italijane, ker on sam je v tem oziru pravi fanatik. Kakor kaže ime, on je rodom Slovenec, a sedaj je poitalijančen do tega, da niti besede ne zná slovenski. Sedaj misli drugi popravljeni in pomnoženi natis svoje knjige izdati. Bodemo videli!

Domače novice.

(Red za delitev sv. birme) določil se je v Ljubljanski škofiji letos sledeči: Začetek bo, kakor običajno v stolni cerkvi o Binkoštih. V sredi meseca junija pričelo se bode birmovanje v Radoliški dekaniji in sicer zaporedoma v Gradu, Bob. Bistrici, Radoljici, na Jesenicah in v Kranjski gori; v začetku julija po Vrhnjski in Cirkniški in sicer na Vrhniki, v Logatcu, Planini, Cirknici, v Starem trgu pri Ložu in na Blokah. V prvi polovici meseca septembra delila se bo sv. birma po Dolenjskem v Novomeški in Trebanjski dekaniji, in sicer v Trebnjem, Št. Rupertu, Mokronogu, Šmarjeti, Novem mestu, Mirni Peči, Toplicah in Žužemberku. Določni dnevi se bodo pa pozneje naznanili.

(April) nas je letos na cedilu pustil s svojim vremenom, ki je že v pregovor prešlo, zato se je pa majnik kisati jel, kakor bi mu bila mati naravo vse predprave njegove lepote odrekla. Kljub temu mu pa do sedaj zaradi tega še nihče ne zameri, pač pa mu je skoraj da vsak hvaležen za blagodejno okrepčanje zemlje s hladnim in pohlevnim dežjem. Boljše kisló vreme brez slane, kakor pa jasni gorki dnevi, po katerih pa hladne noči pridejo, h katerim tu pa tam še kak leden dih iz Grintovcev pritisne in v eni ali v dveh nočeh polovico, dostikrat pa tudi vse upanje ubogega kmeta vniči.

(Prvi maj) letos našim gostilničarjem po okolici ni prav nič všeč; vreme ga je do celega pokazilo. Še na Rožnikih, ki sta tako rekoč pred nosom Ljubljane, ne morejo pozabiti prejšnjih let, ko se je na ta dan ljudi vse trlo zunaj, letos se je pa puščoba prodajala. Kje so pa časi, ko je na ta dan ondi vojaška godba svirala. Res je, res, da idealizem vedno bolj gine in se samopašnemu materijalizmu s poti spravlja.

(Pot na grad nevarna.) Piše nam prijatelj lista: Človek res ne vé, kje ga kaj čaka. Predvčeranjem se vsedem na klop pod orehom, ki stoji tik ceste, ktera pelje skoz študentovske ulice na grad. Kar nekaj za menoj zašumi. Urno se ozrem in ravno še vidim celo gručo smeti, prsti in kamenja valiti se po bregu. Eden kamen zadel je deklico, ki si je nabirala cvetlice. Poškodoval je res ni, a bil bi jo lahko. Natančneje si ogledat stvar, korakam proti vrhu in kaj najdem? Štirje kaznjenci pod nadzorstvom paznika so trebili vodotoke ob poti. Kar so nabrali, to je eden naložil v samokolnice, peljal navzdol, na ovinku pa v dolino prevrnil. Če je to prav, ne vem. Da se prostori snažijo, je prav; a da bi imeli kaznjenci pravico tako brezobzirno na mirne šetalce kamnje zvrčati, tega pa zopet ne vem. Mar li nimajo kaznjenci časa smeti in kamenje kam drugam voziti? Čudna brezobzirnost to!

(Razpisana) je služba profesorja za dogmatiko v tukajšnjem bogoslovju. Prošnje naj se vložé do 20. maja. 28. maja delali bodo dotičniki pismeno, drugi dan pa ustno preskušnjo.

(Razpisane so sledeče fare): Polhov Gradec, Blagovica in Dobovec (prošnje za vse tri naj se vložé na stolni kapitelj Ljubljanski); Bela Cerkev (prošnje na c. kr. deželno vladu Kranjsko).

(Ljudsko gibanje v Ljubljani) v prvem četrtletju 1885. Porók bilo je 61; rojenih bilo je: 123 moškega in 125 ženskega spola, skupaj 248, in sicer: 171 zakonskih in 77 nezakonskih otrok, med temi 4 dvojčki in 3 trojčki; umrlo jih je: 139 moškega in 121 ženskega spola, skupaj 260; najvišjo starost dosegla je ženska z 91 leti.

(Prošta Valussija) v Gorici hočejo vreči pri kandidatura Italijani sami, ker jim je premalo garibaldijanski. Kakor „Soča“ o tem gospodu piše, je neki jako pravičen mož Slovincem in Furlanom, zaradi tega ga pa ravno Lahi ne marajo. Lahi so do pičice, kakor nemškoliberalci. Kdor je pravičen, tega ne marajo, krivičnike pa v zlate okvirje devajo. Namesto njega postavili so Lahi v nedeljo v Korminu za kandidate v državni zbor naslednje gospode: Franca grofa Coroninija, inženirja dr. Vi-

centinija in Rudolfa grofa Pace-ja. Prvi je odločen za mesta in trge, drugi za kmečke občine v gradiškem okraji, tretji za veliko posestvo, ako kaj ne premenijo. Coroninija torej niso mogli izpustiti, dasi so o novem letu nekako žugali. Nameravajo zaupati mu zastopništvo, če tudi jim ni dal na znano interpelacijo takega odgovora, kakor bi ga želeli.

(V Štoréh na Štajarskem) prelivajo stare topniške projekte (krogle) v železo. 26. aprila — nedelja je bila — dospel je cel vagon starih bomb. Dotične se morajo poprej razbiti, preden gredo v livarno. Na 29. aprila razbijal jih je delavec Leskovšek, kar se mu jedna iz med tistih razletih, ko je bil v drugič s kladvom po nji vdaril. Dva delavca sta hudo poškodovana eden pa nekoliko manj.

Telegrami.

Dunaj, 1. maja. Hud potres čutil se je sinoči ob 1/2 1 po dolnji in gorenji Avstriji, Solnogradu in Štajarskem; v Kindbergu je poškodovanih več hiš in pa jeden človek se je ubil. Šola je take razrukana, da so jo morali zapreti. V Mitterndorfu so se hiše nagnile in se ljudje bojé, da bi se ne podrle.

Dunaj, 1. maja. Glavna dobitka pri srečkah iz leta 1860, ki je pripala na serijo 443, številko 6, znaša 300.000 goldinarjev. Vrh tega so zadele še: serija 19.828 št. 14 — 50.000 goldinarjev; serija 2845 št. 4 — 25.000 goldinarjev in serija 9553 št. 8 ter serija 4192 št. 7 vsaka po 10.000 gold.

Budapešt, 1. maja. Cesarja so na kolodvoru navdušeno sprejeli, ko se je k razstavi semkaj pripeljal.

Budapešt, 2. maja. Presvitli cesar odprl je razstavo na slovesen način opoldne. Nagovoril ga je cesarjevič, rekši, da so se zbrružile vse pokrajine pod krono sv. Štefana pomlajene na ta praznik miru, ki bo domačim in tujim deželam sijajno dokazal, kaj da je Madjarska v kratkem času vsled modrega vladanja cesarjevega in domoljubnosti naroda samega vse dosegla. V prekrasno žarečo podobo združil se je tukaj izvanredni napredek kulturnega dela Ogerske po vseh strokah. Avstrijci in inostranci ne bodo opustili priznanja za tolikošno uspešno moč Ogerskej.

Presvitli cesar je na to odgovoril, da ga kakor tudi vse, slavnost navdaja s pravim veseljem in dokazuje, da je Madjarska v vsakem oziru med kulturnimi državami popolnoma na svojem mestu. Razstavi je želim obilno uspeha, ki naj narod še dalje k pridnosti in delu spodbuja ter je je proglasil za odprto. Živahni „eljen“-klici so mu zaorili. Navzoči so bili tudi vsi diplomati poleg cesarske rodovine.

Atene, 1. maja. Danes je priseglo novo ministerstvo. Načelnik mu je Delijannis, ki je prevzel zunanje zadeve in pa finance.

London, 2. maja. „Dailynews“ je iz prav gotovega vira zvedela, da car ničesar srčneje ne želi, kakor kolikor mogoče vojske izogibati se in je sklenil britanski predlog predložiti možem v presojo. Ruski odgovor, ki bo bodoči teden na Angleško dospel, bo menda tak, da bo Angležem vse dovolil, kar so Rusom predlagali.

London, 2. maja. Do sedaj ni bilo še nikakega ultimatum ne iz Londona v Petrograd in ne iz Petrograda v London. Tudi se Angleži niso polastili luke Hamilton.

Tujci.

30. aprila.

Pri **Maliču**: J. Reich, trgovec, z Dunaja. — Artur vitez Arbter, c. k. major, iz Brna. — K. Molnár, trg. pot., iz Szegedina. — D. Hermens, zasebnik, iz Grada. — Moline, zasebnik, iz Tržiča.

Pri **Stonu**: Prine Polignae, z družino, iz Opatije. — L. Buchwald, s soprogo, iz Kine. — Božidar Hiver, trgovec, iz Berolina. — Bruno Endler, trg. pot., z Dunaja. — Pollak in Kulka, trgovec, z Dunaja. — Emanuel Westen, gled. ravnatelj, iz Olomunca. — Ignacij Nan in Viljem Lusehin, iz Feldkiche. — Arko, vinski trgovec, iz Zagreba. — S. Kohn, trgovec, iz Siofoka. — Kotnik, posestnik, s hčerjo, z Vrhnike.

Pri **Avstrijskemu caru**: Josip di Lenardo, trgovec, iz Trsta.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

2. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. — kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	81 „ 40 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	850 „ — „
Kreditne akcije	282 „ 90 „
London	125 „ 20 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 89 „
Ces. cekini	5 „ 87 „
Nemške marke	61 „ 20 „

Od 1. maja.

Ogerska zlata renta 6% „ 4% „	— gl. — kr.
„ papirna renta 5% „	89 „ 10 „
Akcije anglo-avstr. banke	200 gl. 95 „ 25 „
„ Länderbanks „	93 „ — „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu „	550 „ — „
„ državne železnice „	295 „ 60 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl. „	208 „ — „
4% državne srečke iz l. 1854 „	250 gl. 125 „ — „
4% „ „ 1860 „	500 „ 139 „ — „
Državne „ srečke „ iz l. 1864 „	100 „ 164 „ 50 „
„ „ „ 1864 „	50 „ 164 „ — „
Kreditne srečke „ „	100 „ — „
Ljubljanske srečke „ „	20 „ 23 „ 50 „
Rudolfove srečke „ „	10 „ 17 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice „	112 „ 50 „
„ „ Ferdinandove sev. „	105 „ 50 „
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac. „	104 „ — „

Prostovoljna dražba.

V hiši št. 20 v prvem nadstropju na levo v Ljubljani na Bregu prodajalo se bode 7. in 8. maja t. l. po prostovoljni javni dražbi

razno pohištvo

in druge reči, in sicer: pohišna garnitura, mize, omare, stoli, ogledala, podobe, knjige, kuhinjska oprava in razni drugi efekti. Ob enem bo tudi napredaj prav dobro ohranjena kočija (Phaeton). (1)

Na umetne cvetlice,

ki se od pravih naravnih tudi za las ne ločijo, usojam si opozarjati prečast. duhovščino, da jih imam silno krasno in bogato zalogo. Pri meni dobivajo se različne ponarejene cvetlice in zelišča, natanko naravnim podobne. Vse gospode prijatelje cvetlic prijazno vabim naj se v mojem stanovanju na lastne oči prepričajo o dovršenosti tukajšnjih izdelkov. Ob enem čutim pa jako prijetno dolžnost vsem dosedanjim gospodom, ki so pri meni cvetlice za cerkev naročali, najtoplejo zahvalo izreči, združeno s prošnjo da me še nadalje počasté s svojim zaupanjem.

Z odličnim spoštovanjem

Gerti Nekrep

v Špitalskih ulicah št. 9
v I. nadstropju.

(8)

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga najnovejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni ceni.

S spoštovanjem

F. Casermann.

(7)

Izvrsten méd

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.). Škatlja 30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,

(13)

svečarji v Ljubljani.

Umetne

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

(12)

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal in ima v zalogi sledeče (5)

knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje:

- Praktično metodiko cena — gl. 80 kr.
- Prvi poduk „ — „ 60 „
- Fiziko in kemijo „ — „ 60 „
- Prirodopis „ — „ 56 „
- Zemljepis „ — „ 26 „
- Geometrijo „ — „ 24 „
- Malo fiziko „ — „ 23 „
- Domovinoslovje „ — „ 20 „
- Pripovedi iz zgod. Štajerske „ — „ 6 „
- Opis krškega okraj. glav. „ — „ 30 „
- Zgodovina štaj. Slovencev „ 1 „ 20 „

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid Krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice

za želodec,

**MARIA-ZELLER
TROPFEN**
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodec, bitje srca, zabasavanje, gliste, bolezni na vraniči, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gold.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istilite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, oteklino, otrpele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cetu zoper trganje po dr. Maliču“ s zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnišo zahvalo, vsem spoštovanjem vdani

Franc Jug,

(5) posestnik v Šmarji p. Celji.

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje,

najboljše vrste, izborno zoper braunore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

c. k. priv.,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpnjenih udih, skazenem želodec, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila s dežele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.